

Gdańsk, 28.12.2019

prof. zw. Maciej Świeszewski

dziedzina: sztuki piękne

dyscyplina: malarstwo

Katedra Malarstwa

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

RECENZJA

Dorobku twórczego i organizacyjnego pana dr hab. Ireneusza Kopacza w zw. z postępowaniem nadania tytułu prof. w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne

Zlecniodawca recenzji Dziekan Wydziału Sztuk Pięknych, przewodnicząca Rady Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, prof. dr hab. Elżbieta Basiul

Pismo z dn. 8.10.2019 r. informujące o wyznaczeniu przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów mojej osoby na recenzenta do przedstawienia mojej opinii o dorobku artystycznym, dydaktycznym i organizacyjnym pana dr hab. Ireneusza Kopacza. Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez dr hab.

Dane habilitanta

Ireneusz Kopacz ur. się w 1967 r. w Jaśle. Studia odbył na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu na kierunku artystyczno-pedagogicznym. Magistra sztuki otrzymuje we wrześniu 1996 r. W latach 1997-2004 pracuje na stanowisku asystenta, a w latach 2004-2016 jako adiunkt. Od 2017 do chwili obecnej zatrudniony jest jako profesor nadzwyczajny. Habilitacja w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne otrzymuje w 2012 r. Doktorat uzyskuje w 2004.

Ocena autoreferatu

Ireneusz Kopacz dyplom malarstwa uzyskuje w pracowni prof. Lecha Wolskiego, który wywarł niezwykle wpływ na jego poszukiwania artystyczne. Rozmowy o malarstwie jakie przeprowadzał z prof. wywarły jak zaznacza znaczący wpływ na rozwój jego osobowości. Poszukiwanie znaku za pomocą zgeometryzowanych symetrycznie usytuowanych figur przywołujących dalekie cienie zdeformowanych postaci obok środków technicznych, wypełniających powierzchnię obrazu malarską fakturą i materia autor zawęży swą kolorystykę do ograniczonej palety, podbijając

w ten sposób tonację obrazu i uzyskując niepowtarzalny efekt artystyczny. Po doktoracie w 2004 r. Kopacz zagłębia się w poszukiwaniach kontrastu między geometrią, a poetyckością. Jak również znaku, będącego próbą przekazania myśli obrazem abstrakcyjnym. Podkreśla dobitnie, że ideały estetyczne w kręgu Morza Śródziemnego wywarły na jego świadomość ogromny wpływ, który w połączeniu z estetyką japońską oraz chińską, unikających stosowania perspektywy zbieżnej oraz światłocienia, przetworzyły się w twórczości pana Kopacza w oryginalnie niepowtarzalny zapis rzeczywistości, gdzie świat intelektu, tradycji i poszukiwań kompozycyjnych, będących fascynacją odległych kultur zrodził efekt niepowtarzalny. Relacja między materią, a formą, przenikanie sfer świadomości z podświadomością, poszukiwania obszaru na styku i przenikania to główne centra działań artystycznych, mogące sprowadzić się do wspaniałego i głębokiego w swym podtekście powiedzenia chińskiego „nie naśladuję natury, pracuję jak ona” - hasło niebywale nośne w kontekście kariery jaką robią obiekty land artu na arenie międzynarodowej sztuki. Swoją fascynację kolażem określa jako technikę, pozwalającą na „robienie dzieła z nieograniczonej materii świata - materii pozwalającej na budowanie nowych modeli rzeczywistości, w której cały porządek ulega transformacji przy jednoczesnym wnikaniu przy pracy możliwości nowych mediów”. Autoreferat oceniam bardzo wysoko. Ukazuje on autora jako człowieka - artystę podejmującego się intelektualnych i artystycznych problemów współczesnego świata, artystę poszukującego i nie stroniącego od zdobyczy współczesnej techniki oraz technologii. Świadomie zanurzonego w całej wielkiej tradycji kultur naszego świata, z których czerpie dla swej twórczości inspiracje i stawia pytania o sens naszego istnienia.

Osiągnięcia twórcze, artystyczne i organizacyjne

Na podst. dostarczonych materiałów oceniam osiągnięcia Ireneusza Kopacza jako wysokie - jego otwartość na impulsy, na całe materialne bogactwo świata, pozorne urywki rzeczywistości, całe to bogactwo różnorodności i fascynacji materialno-duchowych tworzących strukturę „zatartego obrazu” przy totalnym zmieszaniu kodów i języków stwarza dzieła niebanalne o wysokiej randze artystycznej. Ostatnie dzieła tzw. obrazy topograficzne będące zderzeniami fotografii i map pozornie porządkowanymi rysunkami technicznymi, ukazują głębszy sens jego poszukiwań wykraczających poza krąg przyzwyczajzeń artystycznych, w których wyobraźnia i pamięć zacierają konkretny obraz.

W roku 2016 organizuje wg. swego pomysłu zbiorową wystawę pracowników Zakładu Malarstwa UMK w Galerii Art Supplement oraz Max-Planck- Institut für Biophysikalische Chemie w Getyndze. Rok później bierze udział w grantie Funduszu Strukturalnego prowadzonego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Dr hab. prowadził wykłady i seminaria naukowe. W latach 1997-2003 prowadzi zajęcia pod opieką profesorów Lecha Wolskiego, Kazimierza Rocheckiego, P. Klugowskiego, K. Pituly, a także pod opieką adiunkta drugiego stopnia Waldemara Woźniaka. W latach 2004-2016 jako adiunkt prowadzi zajęcia z podstaw malarstwa

dla I roku, malarstwo dla III roku na kierunku grafika, a także rysunek dla II roku malarstwa. Prowadzi również plener malarski, a w ramach obowiązków dydaktycznych pracownika Zakładu Malarstwa w Instytucie Artystycznym napisał 23 recenzje dyplomów artystycznych na kierunku malarstwo. Od 2017 jako prof. nadzwyczajny prowadzi zajęcia ze studentami II, III, IV i V roku w pracowni dyplomującej malarstwa sztalugowego. Jest opiekunem naukowym nad doktorantami i osobami ubiegającymi się o nadanie tytułu doktora w charakterze promotora. Jest promotorem przewodu doktorskiego pani dr Martynty Wolnej oraz pana mgr Jakuba Elwertowskiego. Pisze recenzję w przewodzie pani dr Agnieszki Basak-Wysoty oraz mgr Bartosza Radziszewskiego. Jest członkiem komisji doktorskich na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (5 osób), a także członkiem komisji habilitacyjnej i jej sekretarzem. Współorganizuje 2 ogólnopolskie konferencje naukowe (Granice Inspiracji w malarstwie współczesnym - dylematy teorii sztuki i kształcenia artystycznego pomiędzy prawdą a zmyśleniem. U źródeł interpretacji w malarstwie współczesnym). Bierze udział w ogólnopolskiej konferencji naukowej - Uwarunkowania tożsamości artystycznej (CSW Znaki czasu Toruń). Aktywnie uczestniczy w plenerach i sympozjach artystycznych (polskich i międzynarodowych). Otrzymuje nagrody i wyróżnienia za działalność artystyczną oraz naukową (III nagroda Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Rektora UMK). Osiągnięcia te oceniam wysoko - jego zaangażowanie, wielopłaszczyznowość działań ukazują go jako aktywnego i zaangażowanego pedagoga, działającego na rzecz nauki i sztuki swojej uczelni oraz środowiska artystycznego.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę osiągnięcia artystyczne, dydaktyczne oraz organizacyjne dr hab. Kopacza spełniają wymagania art. 26 ustawy z dn. 14 marca 2003 r. Popieram wniosek o nadanie tytułu profesora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne.

